

De Impactfactor van Twitter

Tekst: **Rik Knipschild**

‘Nut en noodzaak van een gefaseerde traumabehandeling’, ‘Traumabehandeling bij psychotische patiënten’, ‘Toename van online seksueel misbruik: Sexting en Grooming’, ‘Emotieregulatietraining toevoegen aan de richtlijn voor PTSS-behandeling’, ‘Victim blaming ook wel ‘second rape’, ‘Kamervragen over ‘Delayed disclosure of rape in female adolescents’, ‘Uitbreiding Centra Seksueel Geweld’, ‘Factsheet Tonic Immobility’, ‘April Sexual Assault Awareness Month #TraumaTweet #Seksgeweld’.

Het delen van *evidence-based* kennis over psychotrauma

Als bovenstaande zinnen weinig betekenis voor u hebben, dan zijn er mijns inziens drie conclusies mogelijk: u bent afgelopen halfjaar onvoldoende in de gelegenheid geweest om traumagerelateerde congressen te bezoeken, u hebt de tijd niet gevonden om vakbladen te lezen, of u bent niet of weinig actief op Twitter. Op de meerwaarde, het belang en de noodzaak van de eerste twee conclusies ga ik niet te veel in. De meeste collega's zullen meer dan bereid zijn om te investeren in zelfont-

plooiing en voelen een sterke verantwoordelijkheid om hun kennis te actualiseren en vaardigheden te ontwikkelen. In toenemende mate blijkt echter dat het verkrijgen van financiële ondersteuning voor het bijwonen van een congres of het volgen van een training, steeds minder eenvoudig is geworden. De productiedruk in de GGZ of de decentralisatie van de jeugdhulpverlening kunnen onderliggende redenen zijn. Toch zijn er mogelijkheden om kosteloos *evidence-based* psychotrauma kennis op te doen, zonder een al te hoge tijdsinvestering. Daar is twitteren er één van.

Maatschappelijke participatie en de 'impactfactor' van Twitter

Met veel energie en betrokkenheid heeft Iva Bicanic, coördinator van het Landelijk Psychotraumacentrum, tijdens de 'April Sexual Assault Awareness Month' haar volgers voorzien van een flinke dosis kennis op het gebied van seksueel trauma. In 140 tekens verspreidde ze dagelijks de allerlaatste inzichten. Al snel wist zij honderden volgers te bereiken: vakgenoten, ervaringsdeskundigen, hoogleraren, advocaten, officieren van justitie, Tweede Kamerleden, journalisten en vele anderen. Bicanic haar (re) tweets monden niet zelden uit in een publiek, multidisciplinair debat met een bereik van naar schatting tien- tot twintigduizend twitteraars, en met een significante impact.

Het op grote schaal delen van recente publicaties zoals 'Delayed disclosure of rape in female adolescents' heeft er mede toe geleid dat op initiatief van de D66-fractie, Kamervragen gesteld zijn en er vanuit verschillende disciplines gekeken wordt welke veranderingen in regeringsbeleid ertoe kunnen leiden dat adolescenten sneller onthullen over misbruikervaringen. Ik schrijf: "Heeft er mede toe geleid", omdat natuurlijk het wetenschappelijk onderzoek zelf hiervoor aan de basis staat. Echter, we mogen er niet zonder meer van uitgaan dat onze onderzoeken opgepikt worden door vakgenoten en beleidsmakers. Twitter is, wat mij betreft, bij uitstek een middel om geïnteresseerden te bereiken, recente inzichten te delen en ons vak uit te leggen aan een groter en breder publiek. En, gezien de reacties op de Twitter-actie van collega Bicanic, blijkt hier grote behoefte aan. Op donderdag 17 september staat ze dan ook voor de tweede keer op de zeepkist om haar tweets en plein public nader toe te lichten. Inschrijven kan via <http://t.co/0aEQhY68hY>.

Geaccrediteerd twitteren en punten voor je herregistratie

De laatste maanden duiken uit diverse hoeken van het Twitterlandschap vragen op over EMDR: hoe werkt het? Kan het ook bij dissociatieve patiënten? Kan EMDR ook bij angstige beelden over de toekomst? En bij verslaafden? Twitteraars waren geïnteresseerd en nieuwsgierig naar wat er nou eigenlijk gebeurt in de behandelkamer. Zodoende ontstonden er interessante discussies. Zo bleek bijvoorbeeld dat niet alleen psychologen een mening hebben over het wel of niet direct toepassen van EMDR bij 'complex' getraumatiseerde patiënten, ook ervaringsdeskundigen vinden hier zelf iets van en geven via Twitter posttherapeutische inzichten, waar wij als psychologen ons voordeel mee kunnen doen.

Op Twitter ontstaat zo een multidisciplinaire wisselwerking in kennis en ervaringsdeling waar we tot nog toe weinig gebruik van hebben gemaakt. Echter, het actief delen van traumagerelateerde kennis vergroot mijns inziens de transparantie van ons vakgebied, is daarnaast een bron van inspiratie, creëert collectief bewustzijn en is een middel om actuele wetenschappelijke kennis te delen en te vergaren. In die zin kan ik me voorstellen dat, bij het aandragen van honderd relevante tweets onder #TraumaTweet of #SeksGeweld, je punten kunt krijgen voor je herregistratie bij de VEN, VGCT (Vereniging voor Gedragstherapie en Cognitieve Therapie) of NtVP (Nederlandstalige Vereniging voor Psychotrauma). Met als doelomschrijving dat je hebt bijgedragen aan het publieke debat en met zorgvuldigheid hebt bijgedragen aan het verspreiden van *evidence-based* kennis over psychotrauma. Dat blijkt namelijk hard nodig. ■

Rik Knipschild is in opleiding tot GZ-psycholoog bij Karakter Kinder- en Jeugdpsychiatrie. Hij is geïnteresseerd in wetenschappelijk onderzoek en actief op Twitter onder de naam @r_knipschild

